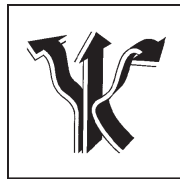

МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 5

Матеріали

*Звітної науково-практичної конференції науковців МАУП
“Соціальна практика та теоретико-методологічні
засади модернізації України
(політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”
м. Київ, МАУП, 30 листопада 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 12 від 25.10.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор).*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

**Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —**

С76 Вип. 5: Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)”, 30 листопада 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2017. — 352 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези доповідей учасників науково-практичних форумів МАУП, що відбувались у контексті загальноакадемічної Науково-практичної конференції “Соціальна практика та теоретико-методологічні засади модернізації України (політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми)” з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43

Романенко Є. О., Чаплай І. В.

Філософські аспекти становлення комунікації як сутнісної характеристики державно-суспільних відносин 103

Лісовський П. М.

Перспективи рефлексії нового космічного порядку в постсучасності: кібербезпечні виміри..... 105

Нич Т. В.

Роль філософії в постнекласичному освітньому просторі 108

КРУГЛИЙ СТІЛ

“Держава та громадянське суспільство: динаміка складної взаємодії”

Костюк Т. О.

Держава та громадянське суспільство в Україні: динаміка складної взаємодії..... 111

Мельков Ю. О.

Фрактальність культури в сучасному світі 115

Пальм Н. Д.

Диалог культур в епоху глобалізації 120

Сухобрус М. Ю.

Громадянство і громадянська соціалізація..... 124

Семеняка Є. І.

Росія — політична свідомість і політична активність..... 126

XXI ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТІВ ТА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

“Психологічні проблеми молоді у сучасному світі”

Коляденко Н. В.

Синдром Ретта як потенційно курабельне захворювання 129

Вакуліч Т. М.

Вплив соціальних факторів на формування невротичних розладів 131

Пільгук Н. М.

Особливості прояву інтернет-залежної поведінки підлітків..... 133

Вус В. І., Віхровська В. А.

Взаємини з батьками та дітьми як чинник розвитку позитивного самоставлення дошкільника..... 136

Бахов И. С.

Проблемы психического здоровья студентов США..... 138

Кравчук С. М.

Соціально-психологічні особливості професійної діяльності фахівців пожежно-рятувальних служб 141

Danylova T. V., Salata G. V.

Beyond biological and social: a holistic approach to mental health 143

Віхровська В. А.

Психолого-педагогічні моделі формування позитивного самоставлення дитини 145

ФІЛОСОФСЬКІ АСПЕКТИ СТАНОВЛЕННЯ КОМУНІКАЦІЇ ЯК СУТНІСНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ДЕРЖАВНО-СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН

Постійні зміни у формуванні комунікативної політики органів державної влади — закономірність розвитку цивілізованої демократичної держави, необхідна умова своєчасного і ефективного врахування потреб та запитів громадськості. Це, в свою чергу, вимагає узагальнення корпусу знань щодо цілісного бачення комунікації на різних рівнях її формування і розвитку, що мають на меті осмислити та висловити ці зміни. Одним із таких рівнів є філософський.

Сучасний контекст філософських досліджень комунікації, як сутнісної характеристики державно-суспільних відносин, є досить різноманітним. Він полягає в вивченні змін в адаптації та застосуванні комунікації як ефективного засобу постійного діалогу влади з громадськістю на паритетних началах, провокування критичного мислення та обопільну відповідальність. Принциповими, в даному випадку, є те, що державні органи зобов'язані не просто інформувати населення, а обґрунтовувати, пояснювати, залучати громадськість до обговорення діяльності державних органів та суспільних проблем. Діалог потрібен щодо того, які питання слід порушувати, чи правильно визначені проблеми, які інтереси і ризики у тих чи інших проблемах, чи враховані всі альтернативи, як посилити здатність розв'язувати подібні проблеми у майбутньому тощо. Важливо пропонувати альтернативні шляхи тлумачення і розв'язання суспільних проблем [1].

Традиційна академічна філософія розглядає проблеми налагодження суспільної комунікації як готовність держави та населення, що включає, зокрема, такі фактори:

- очікування населення, потребу та бажання взаємодії, політичну структурованість, згуртованість навколо певних цінностей, обізнаність із відповідними питаннями тощо (власне, стан громадянського суспільства);
- політична воля та вплив культурно-політичної еліти;
- прозорість та підзвітність владних інституцій (налагодження демократичних механізмів управління); готовність владних структур до взаємодії;
- незалежні засоби масової інформації;
- ресурсна (кадрова, матеріально-технічна, фінансова тощо) забезпеченість.

Сучасні філософські дослідження стосуються змін у формуванні феномену зв'язків органів державної влади з громадськістю, що можуть бути витлумачені як:

- мистецтво та суспільна наука про аналіз тенденцій, прогнозування їх наслідків, консультування керівництва та імплементація запланованих програм дій, які мають слугувати інтересам як організації, так і суспільства;

- заплановані та постійні зусилля для встановлення та підтримання вільного волевиявлення та взаєморозуміння між організаціями та громадськістю;
- функція маркетингу, що передбачає вивчення й аналіз настроїв громадськості, гармонізацію політики організації або особи із суспільними інтересами, сприяє реалізації програми дій, спрямованих на досягнення громадського розуміння та схвалення;
- функція менеджменту, що спрямована на створення та підтримку взаємовигідних відносин між організацією та громадськістю, від чого залежить успіх чи невдача;
- складова системи публічної інформації, від якої значною мірою залежить, як громадськість формує свої політичні переконання та відповідні щоденні рішення.

Поглиблення вивчення філософських аспектів комунікації в державному управлінні, розширення проблематики, її багатоаспектність порушує питання щодо прозорості та відкритості комунікативного процесу. Прозора відкрита влада, належним чином, забезпечує діалог з громадськістю на всіх етапах прийняття рішень та постійний доступ до повної (з чітко окресленими винятками засекречування), об'єктивної, точної, зрозумілої інформації про діяльність органів державної влади та її посадових осіб згідно з нормами чинного законодавства [2].

Дослідивши основні принципи побудови теорії комунікації, приходимо до висновку, що прозора відкрита влада — чесна та відверта, відповідальна, підзвітна та підконтрольна громадськості (на постійній основі), прогнозована та адекватна суспільним реаліям, чутлива до альтернатив розвитку політики, уважна до різних позицій громадян, а відтак, залучає громадян до процесів прийняття рішень.

Прозорість вказує на принципову наявність повної адекватної інформації про те, що відбувається. Прозорість виступає умовою реалізації відкритості.

Відкритість, у широкому розумінні, передбачає здатність почути, вислухати, визнати іншу точку зору і критично переоцінити свої позиції. Якщо ці умови відсутні — комунікація приречена бути невдалою [3].

Література

1. Іщук С. М. Філософія комунікації: основні парадигми / С. М. Іщук // Вісн. Нац. авіаційного ун-ту. Серія : Філософія. Культурологія. — 2010. — № 2. — С. 95–99. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnau_f_2010_2_22
2. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2004 року № 2265-IV “Про прийняття за основу Закону України про інформаційну відкритість органів державної влади та вищих посадових осіб України” // <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>
3. Мельниченко В. І. Прозорість і відкритість публічного управління як об'єкт законодавчого регулювання [Електронний ресурс] / В. І. Мельниченко // Державне управління: теорія і практика. — 2007. — № 1. — Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/DUTP/2007-1/txts/07mviozr.htm>. — Назва з екрану.